

1

Sekdama paskui kitus verslo klasės keleivius – tarp pirmųjų iš lėktuvo išlipančių keleivių, nes juk skrido *verslo klase* – Kristė Minslou kartojo sau *nepiktnaudžiaujanti* Džeimsu Kuperiu-Fordu ar jo prabangiu mados prekės ženklą „Molto Arketa“.

Ji žvilgtelėjo atgal ir prikando lėpą. *Verslo klasė*. Kodėl šis vyras nupirko jai verslo klasės bilietą? Ar mano, kad taip tikins pasirašyti sutartį?

Nuo tos minties jos antakiai pakilo. *Ne šitame gyvenime, drauguži!* „Paplūdimio pirmadienis“ ir „Molto Arketa“ niekada neturės jokių bendrų reikalų. Ir kažkį panašaus jam jau sakė. Žinoma, mandagiai. Ponas Kuperis-Fordas gali jį lepinti ir popinti be galo ir be krašto, bet jos neįtikins. Kristė ne kokia naivi mokinukų žibančiomis akimis. Jau nebe.

Ir vis tiek ji niekaip negalėjo užgniaužti malonių šurpuliukų. *Verslo klasė*. Jautėsi velnioniškai palepinta, kai stiuardės pateikė kokteilių meniu, ir tikrai pamaloninta dėl to, kaip greitai jai atnešė „Singapūro slingą“. Išsirinko šį kokteilį su džinu, nes atrodė mandagu jį gurkšnoti skrendant į Singapūrą.

Mandagu? Ji vos susilaikė neišsišiepusi. Jei tas Kuperis-Fordas nori švaistyti pinigais, kas ji tokia, kad prieštarautų?

Kristė sustojo prie bagažo juostos ir sukryžiuo rankas, stengdamasi nesiraukyti. Ji *neišnaudoja* Džeimso Kuperio-Fordo. Tokiems žmonėms kaip ji nepasitaiko progų piktnaudžiauti asmenimis, turinčiais dvigubą pavardę. Bet jos lagaminas atkeliavo juosta vienas pirmųjų, ir ji šiek tiek susigūžė mągindama atsikratyti graužiančio kaltės jausmo.

Braudamasi per oro uostą, ji išpūtė akis. Čia buvo medžiai. *Pastato viduje*. Ir ne kokie mažulyčiai medeliai vazonuose, o didžiuliai medžiai. Ir tekančio vandens siena. O kur dar vazonai su orchidėjomis. Kristė prispaudė ranką prie krūtinės. Taip ramu ir gražu. Ji pasijuto pagyvėjusi ir keistai atsigavusi. Giliai kvėpuoja, tarsi ilgą laiką būtų nekvėpavusi visa krūtine, tamsiausioje širdies kertelėje švystelėjo vilties kibirkštis. Gal Singapūras išbudins jos kūrybines galias.

Žvalgydamasi aplink stengėsi viską apžvelgti. Pasak kelionių gido, tai nėra nebuvo gražiausia oro uosto dalis. „Jewel“ komplekse, rytinėje oro uosto pusėje, puikavosi nuostabus atogrąžų sodas per penkis aukštus ir nepaprastas krioklys – aukščiausias pasaulyje krioklys, rengtas uždaroje erdvėje. Kristė būtinai norėjo apžiūrėti jį prieš pasisėdama taksi ir iškeliaudama į miestą. Jei jau atskrido tokį kelią, turi tai pamatyti.

Ak, tikrai! – paklausė vidinis balsas galvoje, taip ir sivaizdavo jį sukryžiuojant rankas ant krūtinės ir trepsint kojele. *Ir ką tai tau sako?*

Ji sugniaužė lagamino rankeną. Nebuvo jokios priežasties – *jokios* – jaustis kaltai. Nežinant, manoma piktnaudžiauti tokia bendrove kaip „Molto Arketa“. Garsusis prabangos prekės ženklas vertas milijardų dolerių. Už jo stovi talingi vyrai ir moterys prašmatniais kostiumais, direktorių valdyba, visame pasaulyje šlovinami dizaineriai... ką jau minėti daugybę perspektyvių ambicingų jaunuolių.

Ir jie norėjo jos.

Tiksčiau, jie norėjo Kristės bendrovės – „Paplūdimio pirmadienio“. Nors tikimybė, kad ji parduos „Paplūdimio pirmadienio“ žmonei, pagarsėjusiai siaubingu darbuotojų išnaudojimu, buvo menka.

Tačiau ji vis tiek sutiko leisti šį dviejų savaičių trukmės apmokytą kelionę į Singapūrą „aptarti“ reikalus. Ir tai nereiškia, kad Kristė naudojasi bendrove. Ji neslepė savo nuomonės. Be to, ji tik paprastas žmogus, neturintis milijardų ar milijonų.

Jos jauna bendrovė gal ir laikoma karščiausia naujiena, bet esminis žodis yra „jauna“. Ši verslo Kristė investavo viską, ką turėjo, ir dabar skaičiavo kiekvieną centą. Ji neketino rizikuoti tuo, dėl ko taip sunkiai dirbo pastaruosius devynerius metus, kad dabar paslystų. Elgėsi taupiai ir atsargiai. Nesileis, kad dėl tokios prestižinės kompanijos dmesio jai apsisuktų galva ar būtų užliūnotas budrumas.

Aha, ir sakai, kad niekuo nepiktnaudžiauji? Esi Singapūre per apgaulę. Ir tai vadini etišku elgesiu?

Kaip tik būtų akimirka ji pakėlė akis ir išvydo savo vardą, parašytą ant aukštai iškelto auksu išraižyto plakato, kurį laiką vyras tamsiu kostiumu. Šalia jo stovintis vyras taip pat vilkėjo kostiumą, ir nėra nebūdama iš to dizainerio Kristė galėjo pasakyti, kad skirtumas tarp dviejų kostiumų toks, kai tau priklauso gražus namas priemiestyje ir kai tau priklauso visas pasaulis.

Širdis apsunko. Džeimsas Kuperis-Fordas ne tik atsiuntė vairuotoją, bet ir pats atvyko jos pasitikti. *Asmeniškai*.

Tokie žmonės – tie, kurie valdo pasaulį – gali sau leisti atsiųsti vairuotojus, pasiūlyti dviejų savaičių

trukmės kelionės? Singapūrą ir nusipirkti, po galais, ką tik užsigėdžia. Bet nesvarbu, kaip dažnai Kristė tai sau primindavo, kaltės jausmas nesiliovė graužė.

Ji turėtų apsigrįžti ir sėsti? artimiausi? lėktuvų, skrendant? atgal? Sidnėj?.

Ir kas tada? Reikia apsispręsti dėl „Paplūdimio pirmadienio“, ir kuo greičiau. Dėl to ji ir atsibeldė? Singapūrą. Kelionė laik? atokvėpiu, proga surikiuoti mintis. Tik gal?jo padaryti tai ir neįkvodama Džeimso Kuperio-Fordo laiko.

Prieš jai apsisukant ir dedant? kojas, Džeimsas, tarsi pajutęs tiriam? žvilgsn?, ?smeigė? j? akis. Nenor?dama pasirodyti visiška mulk?, Kristė prisivert? žengti žingsn? ? priek?.

– Pone Kuperi-Fordai.

Jei jos išvaizda ir nustebino, vyras neišsidav? niekuo daugiau nei blakstien? virptel?jimas.

– Panele Minslou, malonu susitikti asmeniškai. – Jo ranka buvo v?si, paspaudimas tvirtas, bet ne per daug, dėl toki? tiksli? judesio Kristė jaut?si ker?plą, susitaršiusia po kelionės. Kad pasl?pt? savijaut?, ji išties? rank? kitam vyriškiui.

Šis sumirks?jo, bet rank? paspaud?.

– Robertas. J?s? vairuotojas, ponias.

– Malonu susipažinti. – Kristė atsisuko? vadov?. Vertinan?ios m?lynos akys tyrin?jo jos veid?. Vyras buvo absoliu?iai, *absoliu?iai* nepriekaištingas, tarsi modelis iš blizgios „Molto Arketos“ reklamos mad? žurnale. Tikriausiai n? vienas tamsus plaukas ant jo galvos neišspręsta iš vietos. Ji pajuto nevaling? nor? ištiesti rank? ir tuos plaukus sutaršyti.

Jis buvo pats gražiausias jos sutiktas vyras. Ne šiuolaikinio broli? aktori? Hemsvort? tipo, bet primin? Holivudo žvaigžd? Gregor? Pek? jaunyst?je. Vakar Kristė dar b?t? prisiekusi, kad jai labiau patinka Hemsvort? išvaizda, bet b?t? neteisi. Net ir dabar band? sakyti sau, kad pirmenyb? teikia platiems Toro pe?iams, bet tai buvo melas. Viskas gerai su Gregorio Peko pe?iais. Ar Džeimso Kuperio-Fordo.

Jo akyse šm?stel?jo nepasitenkinimas, bet veide neatsirado nieko tokio neskoningo kaip suraukti antakiai. Dieve brangus. Ji spokso. *Liukis spokso!*

– Tikiuosi, kelion? buvo sklandi, panele Minslou?

Ar b?tina jam b?ti tokiam mandagiam? Ar tikrai b?tina šitaip smarkiai stengtis?

– Prašau vadinti mane Kriste. Kelion? buvo ne sklandi, o tiesiog nuostabi. – *Kaip gaila.* – *Tikrai* nuostabi. Reikia prisijungti prie interneto ir parašyti apie oro linijas ir j? personal? pat? geriausi? atsiliepiam?.

Vyras atrod? šiek tiek priblokštas.

– Rašote... atsiliepiamus?

– Žinoma. Jei esate patenkintas suteikta paslauga, jums irgi reik?t? tai daryti, – ryžtingai prid?r? ji.

Dieve brangus, ką ji daro? *Prik?sk liežuv?, Kriste.*

Džeimsas šiek tiek pasilenk? prie jos, nepasitenkinimas jo akyse išaugo, ir Kristei išdži?vo burna.

– Smagu, kad skrydis buvo toks malonus. Ta?iau... Kriste... – nuo tos dvejon?s prieš ištariant jos vard? Kristei suvirp?jo širdis, – atleiskite, bet ar kas nors negerai?

Girdint minkštai tariamas amerikietiškas balsas jos viduje dar?si keisti dalykai. *Po galais!* Ir kod?l jam reik?jo pasitikti j? oro uoste, lyg ji b?t? labai svarbus asmuo?

– Aš tik... Nesitik?jau, kad atsi?site vairuotoj?, o juo labiau kad oro uoste pasitiksime asmeniškai.

Vyro pirštai susigniauž? ir v?l išsities? lyg nepaisydami juos valdan?ios geležin?s valios.

– Labai gaila, kad tai nemalonu.

– Žinoma, kad tai n?ra nemalonu. Bet...

Džeimsas v?l kiek pasilenk? prie jos ir akies krašteliu ji mat?, kad Robertas užgniauž? šypsen?, ir mergina buvo tikra, kad vairuotojas supranta jos dilem?.

Ji mostel?jo.

– Štai j?s, vilkintis nuostabiai nepriekaišting? kostium?, atrodantis nuostabiai... nepriekaištingai. Ir štai aš, apsirengusi jogos kelnes ir marškin?lius su pelyte Mine, atrodanti... na, neatrodanti nuostabiai nepriekaištingai. Jei b??iau žinojusi, kad pasitiksime, b??iau ?smukusi? tualet? ir apsivilkusi nuostabiai nepriekaišting? kostium?l?.

Jis nusišypsojo – nuoširdžiai – ir Kristė suvok?, kad jo elgesys iki šiol tebuvo mandagus apsimetin?jimas.

– Bet tai nesvarbu. J?s ir neturite atrodyti nuostabiai nepriekaištingai po tarptautinio skrydžio.

– Sako žmogus, valdantis mados ženkl?, – Robertui pa?mus jos lagamin? atšov? ji. – Tod?l nepatik?siu n? akimirk?.

Krist? pasak? šiuos žodžius tam, kad Džeimsas ir v?l nusišypsot?, bet žodžiai paveik? priešingai.

– Gal?site apsilvilti kostium?l? rytoj, kai vešiuosi jus apži?r?ti parduotuv?s Or?ardo kelio rajone.

Krist? laik? aukštai iškelt? galv?.

Prašau, tegu tik jis nepradedą kalb?ti apie reikalus.

– Apsilvilti kostium?l? rytoj? Atsiprašau, bet jau per v?lu. – Nepasirodys jam vilk?dama masin?s gamybos kostium?l?. Džeimsas juo pasibjaur?s. Ties? sakant, d?l to tik pasijus pranašesnis. *To* tai jau nebus.

– Dabar vienintelis b?das man išlyginti rezultat? yra atitikti tam tikr? ?vaizd?.

– O kas tai yra?

– Bohemiškas ekscentriškumas – vis? m?s?, meninink?, išskirtin? savyb?.

Robertui rodant keli? prie automobilio, juos apgaub? Singap?ro popiet?s šiluma ir dr?gm?, ir Krist? atsisveikino su planais apži?r?ti atogr?ž? mišk? ir kriokl?. Dabar spalio mėnuo, vadinasi, Australijoje pavasaris, taigi orai šilt?ja, bet jie ne tokie šilti kaip ?ia. ?ia buvo lyg... Ji užsimerk? ir giliai ?kv?p?, žingsniai sul?t?jo ir sustojo. Lyg šiltame papl?dimio gl?byje vasaros dien?.

Atmerkusi akis išvydo, kad ir Džeimsas, ir Robertas spokso ? j?. Krist?s skruostai nukaito. G?žtel?jusi pe?iais jis v?l prad?jo žingsniuoti ir grieb?si nuo neatmenam? laik? ?prasto meninink? pasiteisinimo.

– ?kv?pimas... tyrin?jimas... net mažiausios smulkmenos sukelia min?i?. Svarbu mėgautis kiekviena nauja patirtimi.

O tam ji beveik netur?jo laiko pastaruosius dvejus metus, ir j? v?l galinga banga užpl?do ?sitikinimas, kad ne taip ji trokšta gyventi. Tapti pa?iai sau viršininke tur?jo b?ti išlaisvinanti patirtis, o ne laisv?s at?mimo bausm?.

Liaukis elgtis dramatiškai.

Krist? pažvelg? ? šalia einant? vyr?. Atrod?, kad b?ti dideliu viršininuku jam tiko. Jai irgi tai *tur?t?* tikti. Galb?t patyrin?jusi j? rast? nauding? užuomin? ir...

Nurijusi seiles ji nukreip? akis. Ši? akimirk? tesugeb?jo tyrin?ti jo koj? ilg?, šlaun? gali? ir pe?i? plot? – labai ?sp?dinga. Vis d?lto pasteb?ti tokius dalykus ne ypa? profesionalu. Krist? paband? sutelkti dėmes? kur nors kitur. Visko, kas susij? su tuo vyru, jai buvo šiek tiek per daug.

Jis veikiausiai smarkiai užsi?m?s – tikriausiai iš jo reikalaujama dešimtkart daugiau laiko nei iš jos, ta?iau vis tiek atvažiavo ir j? pasitiko. Ir nesvarbu, kiek kart? Krist? kartojo sau, kad n?ra nieko asmeniška – ne d?l to, kad j? paž?sta ar ji patinka, – nepad?jo. Nes tai atskleid?, kaip smarkiai Džeimsas nori jos parašo ant sutarties. D?l to buvo pasiruoš?s viskam, kad tik ji pasijust? svarbi, ypatinga.

Tai itin viliojo – b?t? nuostabu leisti sau pasinerti ? rodom? dėmes? ir iš širdies pasim?gauti. Bet Krist? negali. Kart? jau suklydo, liov?si saugotis ir viskas baig?si prastai. Daugiau ji nerizikuos. Be to, jei leist? sau per daug mėgautis, pasijust? turinti b?ti jam dėkinga.

Nieko jam neprižad?jai. Dar ne.

Jie l?k? greitkeliu, apsodintu tvarkingomis žydin?i? kr?m? gyvatvor?mis ir virš j? palinkusiais didingais medžiais. Krist? sužvejojo telefon? iš kišen?s – nufotografuos nors vien? med?. Tai primins susirasti v?liau jo pavadinim?. ?sijungusi diktofono program?l?, sumurm?jo:

– Holivudas. – Gregoris Pekas ir auksinis Holivudo amžius?.. Gal tai gal?t? b?ti kita jos tema? Pastaruosius dvylika mėnesi? retai pasitaikydavo nauj? id?j?, ir ji neketino praleisti n? menkiausios progos. Kai tik gal?jo, grieb?si kiekvienos mažut?lyt?s užuominos.

Džeimsas kilstel?jo tobul? antak?. D?l jo tobulyb?s jau nor?josi griežti dantimis.

– Bijau, jei ne?rašysiu id?j?, kai tik jos kyla, pamiršiu, – paaiškino Krist?.

Tas antakis dar labiau pakilo.

– Holivudas?

Ji ?sikišo telefon? ? kišen?.

– Geriau neklauskite. Jei bandau paaiškinti, iš kur man kyla ?kv?pimas, skamba stulbinamai banaliai – ir klausytojui, ir man – ir burtai išsisklaido.

– Supratau.

Ar tikrai? Kažin ar jam r?pi. Jis tenori jos parašo ant sutarties, kuria „Papl?dimio pirmadienis“ parduodamas bendrovei „Molto Arketa“. *Ir nedr?sk to pamiršti.* Vis d?lto parašas nebuvo pažad?tas ir...

– O Dieve! – ji parodė ranka, k?nu persirito virpulys, mintys išdulk?jo. Prieš j? visu didingumu atsiv?r? viešbutis „Marina Bay Sands“ ir akimirk? Krist? liko be žado.

Iš susijaudinimo išvydus legendin? pastat? ji pasilenk? ? priek?, pavojingai priart?dama prie Džeimso. Ji negal?jo perskaityti, kas parašyta jo aki? m?lyje, bet puikiai atpažino savo poj?ius, kai staiga užgniaužia kr?tin?, pilve ir gerkl?je spurda drugeliai, o venomis grei?iau teka kraujas.

O ne, ne. *To* tai jau nebus.

Ji l?tai atsitrauk?.

– Žinoma, esu ma?iusi nuotrauk?. Ir skai?iau apie tai, bet ne?sivaizdavau, kad jis toks *didelis*. Tikrai užvaldo horizont?.

– Niekada neteko b?ti Singap?re?

Krist? papurt? galv?.

– O kiek kart? j?s esate ?ia buv?s?

– Penkis ar šešis.

Jis nežino tiksliai?

– Jei norite apsistoti viešbutyje „Marina Bay Sands“, galima suorganizuoti.

Džeimsas apsups j? penki? žvaigždu?i? prabanga? Tikrai ne! Nesvarbu, kaip ji bandyt? pasiteisinti, tai jau b?t? išnaudojimas.

– B?siu be galo laiminga ir ten, kur jau užsakyta.

Džeimsui nepavyko perk?sti Krist?s Minslou. Ji svyravo tarp, regis, ?gimto, save pajuokian?io veržlumo ir užsisklendusios, susig?žusios tylos, kuri jam siejosi su introvertais, sunkiai bendraujan?iais su kitais, lyg koks drovus keturiolikmetis, stovintis šalia mergait?s, kuri? yra ?simyl?j?s, ir kaupiantis dr?s? pakviesti j? ? pasimatym?.

Jis v?l pažvelg? ? gluminan?i? viešni?. Nuojauna sak?, kad bendrauti su žmon?mis jai nesud?tinga. Ir ji n? truput?lio neprimin? keturiolikme?io paauglio.

Kaklaraištis ?m? veržti gerkl?. O, kad neb?t? jo užsiriš?s. Kad neb?t? apsivilk?s to kostiumo. Kad b?t? ?sp?j?s, jog ketina pasitikti j? oro uoste. Tik jam n? ? galv? nešov?, kad ji to nesitik?s. Po velni?! Jis nor?jo, kad ji pasijaust? ypatingai, o ne sutrikt?.

Džeimsas turi išsiaiškinti, kod?l jam netik?tai pasirodžius oro uoste ji pasijuto taip nepatogiai, tada reik?s tai ištaisyti. Kad ir kas *tai* b?t?. Reikia, kad ji pasirašyt? sutart?. Jam *reikia* „Papl?dimio pirmadienio“. Gal?jai tik pavyd?ti nepaprastos šitos bendrov?s reputacijos, pelnytos d?l pažangaus poži?rio ? aplinkos tausojim? ir socialin? teisingum? ir ryši?, kuriuos Krist? užmezg? besivystan?iose šalyse. Dar daugiau, produkt? paklausa buvo didesn?, nei bendrov? šiuo metu gal?jo pasi?lyti.

Jei Džeimsas prijungt? „Papl?dimio pirmadien?“ prie „Molto Arketos“, ?rodyt? sunkiai išjudinamai savo ?mon?s valdybai, kad pažangi strategija nereiškia, jog akcinink? pelnas susitrauks. Svarbiausia, kad tai nuramint? visuomen?s pasipiktinim? d?l pasenusi? „Molto Arketos“ strategij? ir proced?r?. Kritikos banga tik stipr?jo, bet senieji metodai bendrov?je buvo pernelyg ?sišaknij? ir valdyba nepaj?g? suvokti art?jan?ios gr?sm?s. Džeimsas ne kart? keik? motin?, kad ši atsisak? matyti daugiau nei vien peln? ir leido valdybai, kuri? sudar? seni dinosaurai, ir jo t?vo atminimui palenkti save j? pus?n.

Gana jau. Reikia galvoti apie Krist?, o ne apie motin?.

Džeimsas steb?jo, kaip ji prikanda l?p? ir žvalgosi stov?dama svetain?s viduryje, bute, kur? jai par?pino. Butas ir prašmatn?s apartamentai vienu aukštu aukš?iau, kuriuose jis pats šiuo metu buvo apsistoj?s, priklaus? bendrovei „Molto Arketa“. Žavingas šeši? aukšt? kolonijin?s architekt?ros pastatas nudažytas akinama balta spalva, langin?s šviet? daugybe ryški? spalv?: pasteline m?lyna, raudona, geltona, rožine. Šio buto langin?s buvo viliojamai žalios. Nors galv? daužyk, bet jis negal?jo prisiminti, kokios spalvos langin?s jo apartamentuose.

Jam toptel?jo, kad tylą pernelyg užsit?s?. Gal bendravimo ?g?džiai ir n?ra Krist?s silpnyb?, bet jam vis tenka su tuo susidurti.

– Jei butas ne j?s? skonio...

– Ne! – Ji atsisuko. – ?ia nuostabu. Man *labai* patinka!

Žodžiai nuskamb?jo nuoširdžiai, bet kažkas slyp?jo gintarini? aki? gelm?se ir atrod?, kad raudon? garban? kupeta akimirk? subli?ško, nes Krist? ?bed? akis ? egzotišk? vaisi? krepšel?, kuris puoš? maž? valgom?j? stal?, – krepšel?, kur? jis pats parinko. Ji nem?gsta vaisi??

Ne, tai absurdiška. Kam gali nepatikti tas egzotiškas šviežumas? Staiga Džeimsas pajuto ne?prast?

troškim?. Nor?jo v?l išvysti jos šypsen?.

Kas, po galais?.. Dilgtel?jo paširdžiuose. Nors nepaneigsi, kad viešnia patraukli moteris, Džeimsas reikal? taip *netvarko*. Reikia išlikti susitelkusiam. Per daug pastatyta ant kortos, kad rizikuot? drumsdamas vanden?. Krist?s parašas aiškiai signalizuot? apie nauj? krypt?, kurios jis nor?jo „Molto Arketai“. Ir atskleist? pasauliui, kad rimtai nusiteik?s iš pagrind? pakeisti dabartin? bendrov?s politik?. Taip pat ?rodyt? valdybai, kad pasenusios paži?ros šiuolaikiniame pasaulyje praranda svor?.

Džeimsas pri?jo prie lango ir mostel?jo ? vaizd?.

– Ten apa?ioje Klarko krantin?, vakarais ji atgyja nuo gausyb?s bar? ir užkandini?. – Krist? atsistojo greta ir j? apsupo jos kvapas – šiltas ir viliojantis lyg vanilinis keksiukas. – O ten Singap?ro up?.

Jis tramd? save, kad nekv?puot? per giliai. Nor?jo, kad vanil?s kvapas jam pasirodyt? per saldus. Tik, užuot atsitrauk?s, jis pasilenk? ar?iau ir ?kv?p? to aromato kuo daugiau. Kai tik suvok?, k? daro, staigiai nususuko.

– Dvidešimt minu?i? p?s?iomis – ir apeisite prieplauk?.

– Puiku. Oho, tik paži?r?kite ? visus tuos laivus.

Džeimsas ?bed? žvilgsn? ? daugyb? spalving? laiveli? palei krantus.

– Pasiplaukioti laivais – populiaru turist? pramoga.

– O, nuostabu.

Tikriausiai taip, jei m?gsti turist? nutryptus kelius. O jis nem?go.

– Galiu suorganizuoti, jei nor?tum?te. – Kai kalba sukasi apie Krist? ir „Papl?dimio pirmadien?“, n?ra nieko ne?manoma.

– O, ne, jokio reikalo.

Ji ištar? greitai. Per greitai. Galb?t ir jai nepatiko numinti turist? maršrutai. Bet tada Džeimsas atsimin? veid?, kai ji išvydo viešbut? „Marina Bay Sands“, ir papurt? galv?. Ne, jai *kaip tik* patikt? pasiplaukioti laivu.

Jis taip pat pajuto, kad Krist? dabar nor?t? pab?ti viena. Kaip introvertas jis suprato ramyb?s ir tylos poreik?. Pad?j?s ant kavos staliuko vizitin? kortel?, Džeimsas atsisuko ? mergin?.

– Palieku jus pails?ti po skrydžio. Skambinkite, jei ko prireikt? ar iškilt? klausim?.

Krist? žvelg? ? kortel?, tarsi ši gal?t? ?k?sti.

– D?koju. Labai miela.

– Kaip min?jau, jei neprieštaraujate, rytoj gal?tume apsilankyti parduotuv?je Or?ardo kelio rajone. – Jis tik?josi, kad naujoji „Molto Arketos“ parduotuv? išvers Krist? iš koto.

– B?t? puiku.

Ji melavo. Ta?iau Džeimsas buvo tikras, kad pakeis jos nuomon?. Ji gal dar neapsisprendusi d?l si?lomos sutarties, bet rytoj *bus* sužav?ta.

– Kod?l man rytoj neatvykus j?s? pasiimti dešimt? valand??

Jos veide sušvito plati dirbtin? šypseną.

– Puiku.

Po valandos b?gdamas per park?, kuris driek?si už gyvenam?j? nam?, Džeimsas jaut?si n? žingsniu nepriart?j?s prie to, kad perprast? Krist?. B?gimas nepad?jo. Be to, net ir v?lyv? popiet? buvo per karšta b?gti tuo tempu, kur? pats sau nusistat?. Jis pasivaikš?ios prie up?s, kad atv?st? ir...

Džeimsas stabtel?jo, nes iš gyvenamojo pastato iš?jo Krist?, jos raudonos garbanos, nusidriekusios per nugar?, tarsi aureol? plaikst?si aplink veid?. Ant peties kabojo kuprin?, ji apsižvalg? beveik... vog?iomis.

Jis susirauk?. Kažkas negerai.

Ji ?jo ta pa?ia kryptimi kaip ir jis, bet Džeimsas jos nesivijo. Ji aiškiai anks?iau parod?, kad nepageidauja draugijos. Bet kai Krist? nusileido ? požemin? per?j?, jis suvok?, kad seka j?. D?l nuleist? jos pe?i? j? ap?m? bloga nuojauta. Tada jam toptel?jo, kad anks?iau matyta išraiška jos veide buvo kalt?.

Kokio velnio Krist? Minslou tur?t? jaustis kalta?

Nebent...

Jo šnerv?s staiga išsipl?t?. Gal vieš?dama Singap?re ji ketino susitikti su jo varžovu? Džeimsas žinojo, kad Medoksas buvo susidom?j?s. Bela Falkon? iš „Jasmin’s“ taip pat imt?si veiksm?, jei tur?t? galimyb?. Bet jis buvo ?sitikin?s, kad užb?go visiems už aki?.

Skrandyje ?m? kilti r?gštys. Prakeikimas, negi šitame versle ne?manoma rasti n? vieno s?žiningo žmogaus?

Jis nusipirko biliet? ? visas metro zonas, nes nenutuok?, kur ji traukia. Bet jei Krist? ketina j? apgauti, jis

nori žinoti.

Džeimsas ?lipo ? t? pat? traukin?, vienu vagonu toliau. Jis tikrai nebuvo gabus seklys, bet mergina atrod? pernelyg paskendusi mintyse, kad pasteb?t? esanti sekama.

Dieve, staiga pasibjaur?j?s pagalvojo Džeimsas. Ar tikrai j? seka? Tai buvo panašu ? persekiojim?.

K? jis tur?jo omenyje... *panašu?* Jis *elg?si* kaip persekiotojas. Motina, sužinojusi apie tai, jam paplot?, ir tai *neguod?*. Reik?t? išlipti kitoje stotel?je ir gr?žti ? apartamentus, palikti Krist? ramyb?je. Net jei ji ?nikusi ? nedorus darbus.

Ranka patryn? veid?. Tik kad tiek daug pastatyta ant kortos. Jei Džeimsui nepavyks užgesinti visuomen?s pasipiktinimo „Molto Arketa“, jis atsidurs prie sk?stan?io laivo vairo. T?vui pažad?jo padaryti visk?, kad apsaugot? bendrov?s interesus ir užtikrint? nuolatin? jos s?km?.

Džeimsas kietai su?iaup? l?pas, pasiryžimas dar sutvirt?jo. Jam tai geriausia proga ištraukti „Molto Arket?“ iš neigiamo viešumo li?no ir susigr?žinti visuomen?s palankum?. Ir jis nepasiduos be kovos.

Jis liko traukinyje. Juk sek? Krist? ne tam, kad jai pakenkt?. N? nekaltino, kad j? viliojo didesnis, geresnis, blizgesnis pasi?lymas. Bet buvo pasiryž?s pateikti pat? geriausi?, blizgiausi? ir labiausiai viliojant? pasi?lym?.

Jis nepasitik?jo varžov? taktika ar etika, kad gal?t? nekreipti ? juos d?mesio. Jie žaid? pagal tas pa?ias taisykles kaip ir jo motina. Ji tur?jo priežas?i?, primin? sau Džeimsas. Bjauri? aplinkybi? derinys nul?m? jos b?d?. Jis suprato, kod?l ji taip elgiasi. Bet ne toki? kult?r? nor?jo puosel?ti bendrov?je, ir neleis, kad sandoris su Kriste žlugt?, nepadar?s visko, kas ?manoma, kad ?tikint? j? pakeisti nuomon?.

Ji išlipo oro uoste.

K?, po galais?..

Ar ji nusprend? gr?žti atgal ? Australij?? Taip paprastai? Nieko nepranešusi?

Žvilgtel?j?s ? telefon? pamat?, kad iš jos negavo joki? žinu?i?. Palauk, ji neturi lagamino... Bet gal?jo pasir?pinti, kad lagaminas jau b?t? atvežtas ? oro uost? arba palikti nurodymus bute.

Akmuo užgul? jam šird?. Jei Krist? išvyksta, kas j? išg?sdino?

Ta?iau mergina nepasuko ? keleivi? registracijos zon?. Nužingsniavo ? priešing? pus?.

Džeimsas nusek? j? per oro uost?. Užuo? ?lipusi ? traukin?, ji žingsniavo penkiolika minu?i?, kol pasiek? „The Jewel“ kompleks?. ?ženg? ? atogr?ž? miško sod?; jis stov?jo pakrašty, nematomas už palmi? ir orchid?j?, o ji s?d?jo priešais kriokl? ir žvalg?si išp?tusi akis, lyg gert? visk? ? save. Jo nuotaika laukiant, kol sužinos, su kuo ji susitinka, vis labiau bjuro.

Jis lauk?. Per dvidešimt minu?i? Krist? n? karto nežvilgtel?jo ? laikrod?, nedirs?iojo viltingai ? duris ar žmones, einan?ius pro j?, ir Džeimsui galiausiai teko padaryti išvad?, kad ji su niekuo nesusitinka.

Ji nor?jo pamatyti atogr?ž? sod?? Džeimsui suspaud? kr?tin?. Kod?l anks?iau to nepasak?? Jie gal?jo užsukti prieš išeidami iš oro uosto. Ar ji paman?, kad jis prieštarau?

Džeimsas pasuko prie dur?. Ir taip pažeid? jos privatum?, bet sudvejojo pamat?s j? susik?prinusi?. Kažkas jai k?l? nerim?. Ji buvo viena nepaž?stamame mieste svetimoje šalyje, kažkas j? vert? nerimauti ir...

Nesp?jus n? susivokti kojos j? nuneš? per sod?, ir jis atsis?do ant suolo šalia jos.

Ji met? ? j? žvilgsn? – ting?, susim?s?ius?, tada pažvelg? dar kart?.

– Pone Kuperi-Fordai!

– Džeimsas.

– Aš... K? ?ia darote? – Karštos rudos akys nužvelg? j? nuo galvos iki sportini? bateli? gal? ir v?l aukštyn. Jis pasijuto lyg nudegintas, venomis nušniokšt? karš?io banga. Gerkl? taip užspaud?, kad negal?jo ištarti n? žodelio. Netik?ta šypsena, akinanti ir nuoširdi, at?m? žad?. – J?s apsireng?s normalius drabužius!

Besišypsan?ios l?pos rod?, kad šis atradimas j? nudžiugino.

– Aš... – krenkštel?jo jis, – iš?jau pab?gioti.

Krist?s antakiai pakilo.

– ?ia?

– Ne. – Džeimsas prival?jo jai prisipažinti, k? padar?. Kitaip bus per daug paslap?i?. Bjauru. Bet jei ji pasitrauks... Jis delnu patryn? veid?. Jei ji pasitrauks, taip jam ir reikia.

– Sekiau jus.

Ji kiek atšlijo.

– *Sek?te?*

– Neketinau to daryti. Bent iš pradži?. Iš?jote iš pastato, kai gr?žau pab?gioj?s. Traukiau prie up?s.

Ji dar truputį atsitrauk?

– Kas sutrukdė traukti prie upės?

Jam sudiegė paširdžius.

– Jūs keistai elgėtės.

Kristė tylėjo.

– Buvo aišku, kad kažkas jums kelia nerimą. Elgėtės... na, beveik kaip nusikaltusi, manau. Man kilo įtarimas.

Ji nudelbė akis.

– Pamaniau, kad paslapčia susitinkate su vienu iš mano varžovų, – išsprędo prisipažinimas. – Nekaltinčiau, jei jus tai viliotų, – skubiai pridūrė Džeimsas, nes apstulbusi mergina pakėlė akis. – Bet norėjau įsitikinti, ar taip ir yra, kad galėjau sukurti naują planą ir...

– Nekaltintumėte? – Kristė išsižiojo. – Rimtai? O aš kaltinčiau! Taip pasielgti būtų pasibaisėtina. Pakvietėte mane dviem savaitėms į Singapūrą, Džeimsai. Juk tai turėtų užtikrinti šiek tiek lojalumo?

Jis tikėjosi, kad taip, bet skaudi patirtis jį išmokė, jog ne taip viskas veikia.

– Kai išlipote čia, oro uoste, susirūpinau, kad kažkas jus išgąsdino ir ketinate išvykti namo.

– Jau panašiau į teisybę.

Tai nenuskambėjo raminamai.

– Galiu prisiekti, neišvykčiau jums nieko nepranešusi, pageidautina, asmeniškai.

O tie žodžiai nuramino.

– Ačiū.

– Kada supratote, kad su niekuo nesusitinku?

– Tikriausiai po penkių minučių, kai prisėdote.

Kristė suraukė antakius.

– Tai kodėl priėjote? Kodėl paprasčiausiai nepasišalinote? Kodėl prisipažinote, ką padarėte?

– Neturėjau sekti. Tai amoralu ir aš atsiprašau. – Sunku buvo žvelgti jai į akis, bet Džeimsas prisivertė.

Atrodė teisinga atsiprašyti.

Ji kurį laiką nuleido nuo jo akių. Galiausiai linktelėjo.

– Gerai, atsiprašymas priimtas. Bet daugiau to neturi būti.

– Ir nebus, – pažadėjo Džeimsas.

Kristė primerkė akis, tarsi pajutusi, kad jis nori dar kažką pasakyti.

– Ir?

Jis padvejojo.

– Atleiskite, jei peržengiu ribą, bet nesiliauju galvojų, kad kažkas verčia jus nerimauti. Jūs viena svetimoje šalyje, aš jus čia pasikviečiau. Jei galiu padėti...

Ji skystelėjo rankomis, tada nuleido jas ant kelių.

– Matote? Tai ir būtų. Nežinojau, kad būtų toks... *malonus*.

Jis nesuprato.

– Manote, kad elgiuosi, kaip nusikaltusi, nes tikrai *jaučiuosi* kalta. Širdžiu ir mintyse ginėjusi su savimi. Ir dalyvauju sivaizduojamame pokalbyje su jumis.

Kažkodėl jos prisipažinimas neišgąsdino Džeimso. Nuojauta sakė, kad Kristė sąžininga. Jis kaip nors ras būdą nuslopinti jos nerimą, nesvarbu, dėl ko kilus.

Jis prisivertė nusišypsoti.

– Ar nebūtų dabar geriau akis už akį pasikalbėti su tikruoju manimi? – pasiūlė ir instinktyviai pasiruošę spręsti problemą.